

EVANGÉLIUMI MUNKÁS

∴∴

„Mindenik az ő jutalmát veszi munkája szerint.” 1. Kor. 3, 8.

∴∴

1927.

MEGJELENIK MINDEN NEGYEDÉVBEN.

1. szám.

A szentek türése; Isten parancsolatai; Jézus hite.

«Itt van a szentek békeességes türése; itt, akik megtartják az Isten parancsolatait és a Jézus hitét.» Jel. 14. 12.

Három dolog van itt felemlítve: először a szentek türése; másodsor, akik megtartják Isten parancsolatait, harmadsor Jézus hite. E háromról szeretnék egyetmást elmondani, különös hangsúlyozással az elsőről, a szentek türéséről.

A «türelem» szó többet jelent, mint csupán csendes lelkületet, melyet nem lehet ingerelni. A «türés» szó valódi értelme itt és más helyeken is állhatatosságot, kitartást, — türelmes kitartást jelent. Azért, ha a szöveg mondja: «Itt van a szentek békeességes türése,» akkor tényleg azt is gondolja, hogy: «Itt vannak azok, akik kitartanak; itt vannak azok, akik nem adják fel hitüket; itt vannak azok, akik készek a munkára vagy várokozásra s mégis megtartják hitüket.

Jegyezzük meg magunknak, hogy Jakab 5, 7—11-ig, ahol az Úr eljövételéről van szó, ötször van említve a türelem szó: «Legyetek azért béketűrók,» «Legyetek ti is béketűrók,» «Ti azért türelmesek legyetek,» «Például vegyétek atyámfiat a szenvedésben és béketűrésben a prófétákat,» «Jóbnak türését hallottátok.» Ez a nép komoly tapasztalatokon fog keresztülmenni. A Jelenések 13. f. jézete tudósít arról, hogy mi fog azokkal történni, akik nem imádják a fenevadat s bélyegét nem veszik magukra. Ők sem nem vehetnek, sem nem adhatnak el semmit s végül kiadatik a rendelet, hogy megölettessenek; milyen helyénvaló ezért azon ötször megismételt figyelmeztetés.

Jakab 5. 11. verse mondja: «Jóbnak türését hallottátok,» s ezért Jób könyvére kívánom felhívni figyelmeteket. Azt gondolom, hogy vannak e könyvben bizonyos tanulságok, melyek hasznunkra lesznek. A Róma 15, 4. és 1. Kor. 10, 11. nagyon határozottan jelzik, hogy az egész Biblia, beleértve Jób könyvét is, különleges tanulságot tartalmaz éppen az utolsó napok népe számára. Egy példával szeretném ezen állítást megvilágítani: Vegyük Eszter könyvét. Igen szép könyv. Eszterről, Hámánról és Márdokeusról szól. Szép és igaz történet. Ez a történet határozott szándékkal került a Bibliába, és nemcsak azért, mert igaz és szép, hanem azért is, mert a benne említett események ismétlődni fognak. A korinthusi és róma-levélbeli szövegek szerint, melyekre előbb hivatkoztam, minden dolgok megirattak a mi tanulságunkra, kikhez az idők vége elérkezett. Ez az általánosítás Eszter könyvét is magába foglalja.

Lesznek olyan emberek, akik e népben Márdokeust fognak látni. Miként abban az időben a király tudomására hozták, hogy országában él egy nép, amely nem a király rendeletei, hanem saját törvényei szerint él s ezért megértek arra, hogy kiirtassanak, úgy az utolsó időben is hasonló események fognak lejátszódni a szombatot ünneplő Isten népével szemben.

Ennek a történetnek minden szava igaz s Isten azért választotta ki, mert olyasmiról van megírva benne, ami ismétlődni fog. Így van ez az egész Bibliával. Nem mintha minden megismétlődne, azonban tartalmaz olyan elveket, melyek a

mi időnkre is alkalmazhatók és olyan történeteket, melyeknek tapasztalatain Isten népének ismételten át kell esnie.

Most vonultassuk el szemeink előtt Jób könyvének történetét. Az első fejezet Jób életének ismertetésével kezdődik. Jób tökéletes, tiszta, jó ember volt, aki félté Istent s gyűlölte a gonoszt. S mialatt gyermekei vendégekedtek, ő áldozatokat mutatott be Istennek. A hatodik versnél azonban a szintér változik, a fátyol ellebben s látunk oly dolgokat, melyek a mennyben mennek végbe. Sátán megjelenik s mikor megkérdezik tőle, hogy honnan jó, így válaszol: «Körüikerültem és át-meg át-jártam a földet.» És monda az Ur Sátánnak: «Észrevetted-e az én szolgálmat, Jóbot? Bizony nincs hozzá hasonló a földön: feddhetetlen, igaz istenfélő és büngyűlölő.»

Sátán pedig felele az Urnak: «Avagy ok nélkül féli-e Jób az Istent?» «Nem te vetted-e körül őt magát, házát és mindenét, amije van? Keze munkáját megáldottad, marhája igen elszaporodott e földön. De bocsássad csak rá a te kezedet, verd meg mindazt, ami az övé, avagy nem átkoz-e meg szemtől-szembe téged?!»

Ezen szavak kihívást tartalmaznak az Urral szemben, hogy Jób nem fogja helyét megállani. Isten elfogadja a kihívást: «Ime mindazt, amije van, kezedbe adom; csak ő magára ne nyújtsd ki kezedet. És kiméne a Sátán az Ur elől.» Egyik csapás a másik után érte Jóbot. Ő nem tudta, hogy mi történt a mennyben. Ő nem tudott erről a kihívásról és arról sem, hogy kiszolgáltatót a kísértőnek. Jóbtól elvétellett minden vagyona; de ő így kiáltott fel: «Mezítelen jöttem ki az én anyámnak méhéből és mezítelen térek oda vissza. Az Ur adta, az Ur vette el. Áldott legyen az Urnak neve.» «Mindezekben nem vétkezék Jób és Isten ellen semmi illetlent nem cselekedék.

Sátán leveretett. Ő azt állította, hogy Jób csak azért szolgálja az Istent, mert jól megy dolga.

Azután látjuk a mennyei második konferenciát, ahol Sátán szégyenérzet nélkül ismét megjelenik. Isten ismét kérdi tőle, vajjon észrevetted-e Jóbot? Sátán így felelt: «Bőrt bőrért; de mindent, amije van, odaad az ember az életért. Azért bocsásd csak ki a te kezedet és verd meg őt esontjában és testében: avagy nem átkoz-e meg szemtől-szembe téged?» Isten ismét elfogadja a kihívást. Bár nem ölheti meg Jóbot; azonban végtelen fájdalmakat okoz neki. A hamuban túlve, cse

réppel vakarja testét, melyet undok fekélyek borítanak. Felesége tanácsolja neki, hogy átkozza meg az Istent s haljon meg. Azonban Jób így válaszol: «Ugy szólsz, mint szól egy a bolondok közül. Ha már a jót elvettük Istentől, a rosszat nem vennők-e el? Mindezekben sem vétkezék Jób az ő ajkaival.»

Sátán ismét megveretett. Végtelen szenvedést okozott Jóbnak, de ő megállotta a próbát.

Azután jött a három jó barát, s szegény Jób keserves időket élt át. Nem akarom Jóbot védelmembe venni. Nincs is szüksége rá. Volt idő, amikor roppant kétségek gyötörték, hiszen ő nem látta a mennyei jelenetet; nem tudott azon kihívásról, mely ott történt. Nem tudta megérteni, hogy mindez miért történt.

Nem tudta megérteni, hogy Isten tervében mily fontos volt az, hogy ő kiállja-e a próbát.

Rettenetesen kétségbe volt esve. Nem is csodálkozom ezen. Magába szállott, s nem tudott ráakadni olyan bűnre, melyért e sorsot megérdemelte volna. Vajjon nem állottál-e már te is betegágynál, vagy mentél keresztül kemény próbákon, kérdvén: «Miért, ugyan miért kell ennek lennie?»

A szenvedések, betegségek kérdése valóban nagyon fontos. Nem minden betegség a bűn által keletkezik. A férfi felől, akiről János ev. 9. részében olvasunk, így kérdezősködnek: «Ki vétkezett vajjon, ő maga vagy szülei, mert vakon született?» A válasz ez volt: «Sem ő nem vétkezett, sem az ő szülei: hanem, hogy az Isten dolgai őbenne nyilvánvalókká legyenek.»

Van ugyan olyan szenvedés is, melyet a bűn idéz elő. Árhájjuk a törvényt s szenvedés a következménye. Ez olyfajta szenvedés, mellyel általában jó ismerősök vagyunk. De van másfajta szenvedés is, melyről János 11. fejezetének 4-ik verse tesz említést:

Jézus pedig, amikor ezt hallotta, mondá: «Ez a betegség nem halálos, hanem az Isten dicsőségére való, hogy dicsőíttessék általa az Istennek fia.»

Olvassuk ismét a 9. fejezet 3. versét:

«Felele Jézus: Sem ez nem vétkezett, sem ennek szülei; hanem hogy nyilvánvalókká legyenek benne az Isten dolgai», úgy mint Lázár esetében. Ez a vakság Isten dicsősége miatt volt.

Van azonban a betegségnek és szenvedésnek még egy harmadik neme is, melyre szintén felhívom figyelmeteket s melyet 2. Kor. 1. része

említ fel, s melyet vigasztaló szenvedésnek nevezhetnénk.

«Áldott az Isten és a mi Urunk, Jézus Krisztusnak Atyja, az irgalmasságnak atyja és minden vigasztalásnak Istene, aki megvigasztal minket minden nyomorúságunkban, hogy mi is megvigasztalhassunk bármely nyomorúságba esteket azzal a vigasztalással, amellyel Isten vigasztal minket.»

Jegyezzük ezt meg. Isten megvigasztal bennünket a mi szenvedéseinkben, hogy képesek legyünk vigasztalni azokat, akik nehézségekben vannak.

«Mert amint bőséggel kijutott nekünk a Krisztus szenvedéseiből, úgy bőséges a mi vigasztalásunk is Krisztus által, de akár nyomorgattatunk, a ti vigasztalástokért és üdvösségetekért van az.»

Krisztus lett a vigasztalók fejedelme, mert ő volt a szenvedések fejedelme. Csakis akkor leszünk képesek a szolgálatra, ha megpróbáltatásokon megyünk keresztül.

Jób nem értette meg, hogy miért jöttek rá e csapások s ezért rettenetesen kétségbeesett. Nem értette meg, hogy próbára tétetett s nem tudta, hogy kihívás hangzott el a mennyben s hogy az Ur bízott benne. Eljön az idő, amikor hasonló tapasztalatokon kell átmennünk.

Jézus 9-ik részében említett vakonszületett emberre vonatkozólag White testvérnő a következőket mondja:

«Sátán, mint a bűn és következményeinek szerzője, arra bírta rá az embereket, hogy a betegséget és halált Istentől eredőnek tekintsék — mint önkényesen megszabott büntetést a bűn miatt. Főként, ha valakit nagy szenvedés vagy szerencsétlenség ért, az illetőt nagyobb bűnösnek tekintették. Jób története megmutatta, hogy a szenvedést Sátán mérte rá, de Isten uralta azt kegyelmi szándékaival.»

Miként Sátán engedélyt nyert Jób végletekig menő megkísértésére, úgy engedélyt nyer a szentek megkísértésére is, ha lejár a kegyelmi idő. Az eredmény az lesz, mint volt Jób esetében.

Az ő tapasztalata megiratott számunkra, hogy megtudják, miszerint a mennyben események játszódhatnak le, kihívás hangzott el, kísértések jönnek, s Isten bízik bennünk, hogy helyesen fogunk cselekedni.

«Isten népe szenvedni fog; de üldöztetése és megpróbáltatása alatt, mialatt éhséget szenved, mégsem adatik pusztulásra.»

«Az eget izzanak az örökkévaló nap pirkadá-

sától s angyalok énekéhez hasonló szavak ütik meg füleinket: Tartsatok ki hűen. A segítség jő.»

A Zsidók 2, 10-ben olvashatjuk Krisztusról:

Ha ma nem tudunk a gyalogossal haladni, hogyan lennénk képesek a lovakkal versenyezni? És ha most nem tudunk megállani e csekély próbakban, mit fogunk tenni a Jordán megáradásakor? Isten vezeti népét félelmes, rettenetes tapasztalatokon keresztül s mégis tudniok kell, hogy ez csupán előkészület a magasabb szolgálatra és a jellem tökéletesítésére. Adja az Ur, hogy szívesen fogadjunk tőle bármit, amit reánk küld.

«Itt, akik megtartják az Isten parancsolatait.» Ez annyit jelent, hogy az összes parancsolatokat, az elsőt, másodikat, harmadikat, negyediket s így tovább a tizedikig. Ők megtartják az összes parancsolatokat. Nincsenek más, vagy idegen isteneik. Mik az idegen vagy más istenek? Mindnyájan jól tudjátok. Mindaz, ami közted és Isten között áll. Ezeknek nincsenek más isteneik. Nincs semmi közöttük és Isten között. Ők teljesen Istennek ajánlották magukat.

Ők bírják azt a tiszteletet, mely mint erény, úgy látszik, elhagyta e földet.

Ők megtartják a szombat napját, dolgoznak hat napon át s végzik minden dolgukat. Nincs közöttük lusta. Dolgoznak — pihennek.

Tisztelik a tekintélyt. Engedelmeskednek szüleiknek. A tekintély tisztelete, akár szülőkkel, akár a gyülekezettel szemben érdemes dolog.

Ők nem ölnek, nem gyűlölnek, inkább szeretnek. Nincs sehol féltékenység, irigység, mert a szeretet uralkodik.

Ők tiszta nép. Tiszták értelmükben, cselekedeteikben, olvasmányaikban s mindenben. Tisztaság a jelszavuk.

Nem lopnak. Megfizetik adósságaikat. Megadják az Urnak, ami az Urat illeti. Hűségesek a tizedben s adakozásaikban. Tisztelik mások jogait.

Nem hazúdnak. Szájukban nem találhatik álnokság. Szavahihetőek. Tisztességesek. Jól viselkednek azokkal szemben, akik kívül állanak.

Nem kívánják a másét.

Azonban a parancsolatok megtartása előfeltételezi a tökéletességet, ami a szentség, azaz a megszentelődés. Talán azért tartják a parancsolatokat, hogy megtartassanak? Távolról sem! Azért tartják meg, mert szeretnek. Szeretet a forrása és központja tapasztalataiknak. Erről ismerjenek meg titeket, hogy ti az én tanítványaim vagytok, hogy

ti egymást szeressétek? Ez a parancsolatok igaz megtartása. Így tehát a parancsolatok megtartásában látjuk a megszentelt népet, amelynek nincsenek más istenei, nincs semmi, ami közöttük és Teremtőjük között állana.

Alapszövegünk harmadik része *Jézus hitét* tárgyalja. Megjegyzem, hogy a szöveg nem úgy szól, hogy hitük van Jézusban, hanem hogy Jézus hitvel bírnak.

Nem akarok könnyedén beszélni a Jézusba vetett hitről, mert ez az első lépés. De van egy magasabb lépés, melyet e népnek szintén meg kell tennie. «S az élet, melyet most élek, az Isten Fiában való hitben élem.» Az a hit, mellyel Ő bírt, kell, hogy a miénk legyen és lesz is.

A biblia első ígéretével zárom fejtegetéseimet: «Ellenségeskedést szerzek közötted s az asszony között, a te magod és az ő magva között, az neked fejedre tapos, te pedig annak sarkát mardosod.» 1. Mózes 3, 15.

Ez az ellenségeskedés, barátaim, ez a mi megváltásunk. Körülírassal így fejezhetnők ezt ki: «Ellenségeskedést szerzek közötted Sátán és a gyülekezet között. Gyűlöletet szerzek ott. Gyűlöletet szerzek népem szívébe a bűnnel szembe» Ez a gyűlölet fog segíteni rajtunk, hogy a bűnnel felhagyjunk. Ez a gyűlölet a mi üdvösségünk.

Mindaddig, amíg a bűnnek vonzereje van, mindaddig, amíg szíveinkben hajlamot hordunk a bűnnel szemben, nem állunk biztos talajon. Évekkel azután, hogy adventistává lettem, a dohányzás miatt nehézségeim voltak. Nem mintha dohányoztam volna, nem, ezt egyszer sem tettem. De álmodtam gyakran, mintha ébren lettem volna, hogy az ablakhoz mentem, ahol pipáim azelőtt feküdni szoktak s rágyújtottam, kiállottam a sarokra, ahol adventistákkal találkoztam. Ekkor tényleg felébredtem s hálát adtam Istennek, hogy csak álmodtam. Nem dohányoztam, de nem is gyűlöltem azt. Mindaddig, amíg ebben a helyzetben vagyunk, amíg úgyszólván összeköttetésünk van a bűnnel, veszedelmes talajon állunk. Szükségünk van imára, hogy Isten segítsen nekünk a bűnt gyűlölni s ha ez a gyűlölet gyökeret ver szíveinkben, úgyhogy amiket egykor szerettünk, ma gyűlölünk; ha ténylegesen gyűlöljük a bűnt, akkor felhagyunk azzal.

Ez a biblia első ígérete; s mily csodás ígéret! Isten segítségünkre van, hogy meggyűlöljük a bűnt, megújtáljuk, s hogy mindaz, aminek köze van a bűnhöz, szemeinkben olyanná legyen, mint Isten

szemeiben. Akkor lesz teljes győzedelmünk, — félelem vagy veszteség nélkül. Segítsen Isten bennünket, hogy kézséggel menjünk keresztül azon tapasztalatokon, melyek segítségünkre lesznek, hogy egykor Vele együtt az üvegtenger mellett állhassunk.

Andreasen M. L.

Nevelés és gyülekezeti élet.

E rovatért MICHNAY LÁSZLÓ felelős.

Korunk és feladatunk.*

— Befejező közlemény. —

A nők munkája fontos.

«Az asszonyok is beleeshetnek a férfiak hibájába, tudniillik, hogy elrejtik az igazságot, mikor a legnagyobb alkalmak kínálkoznak az igazság hirdetésére. A mai nehéz és komoly időkben az asszonyok munkájára is nagy szükség van s általuk is megkíván nyilatkozni az Ur az utolsó időkben. Ha a kötelességtudás érzetétől lesznek áthatva s ha Isten Lelkének befolyása alatt munkálkodnak, teljes mértékben bírják majd azt a lélekjelenlétet, amely oly szükséges a mai nehéz időkben. Rásugározatja az Üdvözítő ezen önfeláldozó asszonyokra arculatának világosságát, ami oly végtelen erőt kölcsönöz nekik, hogy felülmúlják a férfiakat is. A családok körében egy oly munkát végezhetnek, amelynek végzésére a férfiak alkalmatlanok s amely munkájuk által elérik a családok belső életét... Az alázatos lelkű és higgadt jellemű asszonyok nagyon szép munkát végezhetnek azáltal, hogy az embereknek saját otthonukban magyarázzák meg az igazságot. Az ily módon magyarázott isteni igé azután elvégezi a munka többi részét. Ily módon végül egész családok térnek meg az igazsághoz.» Biz. IX. köt. 128., 129. old.

«Minden egyes megszentelt szív indíthatva írzi magát arra, hogy eszköz legyen az isteni hatalom szolgálatában.» Biz. 2. köt. 43. oldal.

«A gyülekezeti tagok a legkülönbébb módon ismertethetik meg környezetüket az igazsággal. A legeredményesebb munkát az végezi, aki oly életet él, amely keresztyéni szempontból kifogástalan, aki önzetlen és kész mindig segítségére lenni

* White testvérnő ezen dolgozatának két első részlete az 1925. év 1. és 3. számában jelent meg.

embertársainak. Azok a lelkek, akikre túlnehéz súllyal nehezedik az élet küzdelme s akik csak nagy erőfeszítések árán tudnak megállani az élet küzdőterén, oly kicsi figyelmességek és szívességek által, melyek semmibe sem kerülnek, felüdülhetnek és megerősödhetnek. Jóságos szavak, szerény módon nyújtott kis szívességek és apró szolgálatok tovaűzik a kísértés és kétkedés felhőit, melyek lelkeinkre borulnak. A keresztyén részvét egyszerű, őszinte és szívélyes kifejezésének oly hatalma van, mely az emberi szívek ajtaját megnyitja s az emberi szíveket érintkezésbe hozzák Krisztus lelkének gyengéd szeretetével... Az evangéliumi örömhírért, annak ígéreteiért és bizonyosságaiért oly módon fejezzük ki Isten iránti hálánkat, hogy minden alkalmat megragadjunk, midőn másokkal jót tehetünk.» Biz. 2. köt. 56., 57. oldal.

A gyermekek is segítsenek.

«Szülők, a ti gyermekeitek legyenek oly segítők, melyek a mesterért való szolgálatban erőtöket és képességeiteket meghatványozzák. A gyermekek az ifjabb tagjai az Ur nagy családjának. Óh, győzzük meg őket annak szükséges voltáról, hogy magukat az Urnak ajánlják fel, akinek a születés és újjászületés által tulajdonaivá lettek... Vegyenek részt a gyermek testi és lelki munkátoznak és mindennemű kötelességeiteknek végzésében. Miközben másoknak segítségére igyekeznek lenni, saját boldogságukat és hasznavehetőségüket növelik. Biz. VII. köt. 63. oldal.

Igyekezünk Krisztushoz hasonló módon elérni a népet.

«Csak Krisztus metódusával érünk el valódi eredményeket a nép elérésében. Az Üdvözítőről a vele való érintkezésben azonnal látta a nép, hogy csak a javát akarja. Részvéttel viseltetett irántuk, segítségükre volt szükségleteik kielégítésénél s így megnyerte bizalmukat. Ezután megparancsolá nekik: «Jöjjetek énhozzám! Kövessetek engemet!...»

«A szegényeket segítsük, a betegekről gondoskodjunk, a szomorúakat vigasztaljuk, a tudatlanoakat oktassuk, a tapasztalatlanokat lássuk el tanácsokkal. Sírjunk a sírókkal és vigadjunk a vigadókkal.» A nagy orvos lábnyomában. 147. 148.

«Foglalkozzatok azzal az üzenettel, amely Ésaías próféta könyvének 58. fejezetében foglaltatik. A jótékonyság gyakorlásának az a módja, melyet a jó

Isten ezen prófétai szakaszban előír, az a munka, melynek elvégzését az Ur a mai korban népétől feltétlenül elvárja.» Biz. 2. köt. 78. oldal.

«Ez az a rendkívüli munka, amely most előttünk fekszik s amelynek elvégzése reánk vár. Ha ezen munkának elvégzésére nem vállalkozunk s azt nem kezdjük meg, mit sem használ imádkozásunk s az étkezések tekintetében gyakorolt önmegtartóztatásunk.» Biz. II. köt. 34. oldal.

«Ha a jótékonyság gyakorlását minden helyen és minden emberrel szemben komolyan megkezdjük, akkor Isten népe oly befolyásra tesz szert úgy a kisebb, valamint a nagyobb városokban is, amely befolyás észrevehető módon érezteti hatását mindazon helyeken, ahová csak bebocsátást nyer az igazság üzenete. Ha azok, akik az igazságot megismerték, azonnal megragadnának minden alkalmat, midőn jótékonyságot gyakorolhatnának valamely embertársukkal szemben, ha szomszédságunk napról-napra szemlélhetné a szeretetnek cselekedeteit, melyeknek végzésében soha ki nem fáradunk, akkor csakhamar helyes fogalmuk lenne Krisztusról... Ezen munkának sokkal több eredménye lesz, mint a prédikációnak, a bizonyóságtételeknek vagy a vallomásoknak.» Biz. VI. köt. 264. oldal.

«Ha gyülekezetünknek tagjai a reájuk várakozó s számukra meghatározott munkát halogatás nélkül személyesen megkezdnek, mindjárt egy teljesen új atmoszféra venne körül bennünket... Isten Szentlelkének éltető és megszentelő befolyása alá kerülnének.» Biz. II. köt. 81. oldal.

«A gyülekezetet nevelnünk kell, hogy megértsék a terhek megosztásának szükséges voltát. Csak ha készek vagyunk a legnehezebb terheket is megosztani testvéreinkkel, dolgozhatunk úgy a Krisztus dolgozott s követhetjük a részvételtjes Üdvözítőt.» Biz. VI. köt. 435. old.

Az ima fontossága.

«Krisztus maga is sokat imádkozott. Valahányszor alkalom kínálkozott rá, mindannyiszor visszavonult a magányba, hogy az Atyával való érintkezést ápolja. Valahányszor alázatos imában hajtjuk meg magunkat Isten előtt, Isten egy oltáráról vett izzó parázst érint ajkainkhoz, ami által ajkaink megszenteltetnek s alkalmasak lesznek arra, hogy a szentírás igazságait a néppel közöljük.» Biz. VII. köt. 251. old.

«Végeredményben csak azon munka bizonyul eredményesnek, amelyet imaközben s Krisztus érde-

mei által megszentelt lélekkel végzünk.» The Desire of Ages, 362.

«Aki meg akarja tudni, hogy mit kíván tőle az Ur, az alázatos gyermeki s tudást szomjazó szívvel olvassa a bibliának minden egyes szavát.» Biz. V. köt. 214. old.

«Ima és a bűnök beismerése által kell az eljövendő király útját egyengetnünk. Ha ezt cselekedjük, kiárad ránk a Szentléleknek ereje. Azon buzgalomra van nekünk is szükségünk, amely ama pünkösdi ünnepén az első tanítványokat áthatotta és tette készre. És ennek el kell jönni, mert az Ur megígérte, hogy Szentlelkét, ezen mindeneket legyőző hatalmat elküldi minékünk.» Biz. VIII. köt. 297. 298. old.

«Az ima az a kulcs a hitnek kezében, amely számunkra a menny kincsházát megnyithatja, amely kincsházákban vannak a Mindenható Istennek végtelen kincsei és eszközei felhalmozva.» A Jézushoz vezető út.

Anyagi eszközök folynak be a pénztárakba.

«Ha ilyen módon dolgozunk, azt tapasztaljuk hogy anyagi eszközök folynak be pénztárainkba. Pénz és egyéb anyagi eszközök állanak rendelkezésünkre, melyeknek segítségével a nagy munkát sokkal szélesebb és messzebb kiható alapokra helyezhetjük. Jómódú emberek térnek majd meg az igazsághoz s vagyonukat felajánlják a munka továbbfejlesztésére. Figyelmem felhivaték arra, hogy az általunk még fel nem dolgozott városokból is sok anyagi eszközt nyerhetünk még. Isten azokban számos embernek figyelmét hívta fel üzenetére.

Menjetekek el ezekhez, tanítsátok őket, ahogy ezt Krisztus tette, ismertessétek meg velük az igazságot. Majd meglátjátok, hogy elfogadják azt. S amily bizonyos az, hogy őszinte lelkek megtérnek, ép oly bizonyos, hogy anyagi javaikat az Ur szolgálatának szentelik s megérjük azt, hogy segélyforrásaink gyors gyarapodást mutatnak.» Biz. IX. köt. 101. old.

Egyetértés minden gyülekezetben: az eredmény.

«Ha a hetednapos adventisták felkerekednének s a rájuk várakozó munkát elvégeznék, akkor az igazság Isten lelkének ereje által tisztán és világosan hirdettetne az általunk annyira elhanyagolt városokban. . . . Isten gyermekeinek oly komolyaknak kell lennie munkájukban s oly hűségeseeknek kell

lenniük, hogy az önzésnek és haszonlesésnek minden nyoma eltűnik életükből. Szolgái saját szemekkel látják Isten hatalmának megnyilatkozását, amely már Krisztus életében is megnyilatkozott. Az egymás iránti bizalom újra helyreáll s a legteljesebb egyetértés uralkodik összes gyülekezeteinkben.» Biz. 2. köt. 58. old.

«Érthetetlen dolog, hogy ott, ahol jelenleg még csak egy munkás dolgozik, nem állanak százan és százan a munkában. Az egész menny csodálkozik azon a részvétlenségen, nemtörődömségen és közömbösségen, amelyet azon lelkeknél tapasztalhatunk az Ur munkája iránt, akik Isten gyermekeinek vallják magukat.» Ugyanott 67. old.

«Ha Krisztus minden egyes harciosa hiven teljesítette volna kötelességét, ha Sion falának őrei hangosan harsogtatnák harsonáikat, úgy sokkal hamarabb meghallaná az egész világ a figyelmeztető üzenetet.» Ugyanott 37. old.

«Isten nagy világossággal ajándékozta meg a mi népünket, azonban a prédikátorok túl sok időt fordítottak a gyülekezetekre. Azokat tanították, akiknek maguknak is tanítani kellett volna. Azokat igyekeztek felvilágosítani, akiknek a világ világosságává kellett volna lenni. Azokat öntözték, akikből az élet víze árjainak kellett volna fakadni. Azokat gazdagították, akik a legdrágább kincseket kellett volna magukba rejtteni. Azokhoz intézték az evangéliumi meghívót akiknek el kellett volna széledni szerte az egész világon, hogy azon lelkekkel közöljék a menny üzenetét, akik arról még semmit sem hallottak. Azokat táplálták, akiknek maguknak is ki kellett volna menni az országútra és az ösvényekre, hogy mindenkivel közöljék a meghívást: Jőjjetek, mert minden készen van.» Ugyanott 55. oldal.

Belmisszió.

E rovatért SOHLMANN KÁROLY felelős.

1927.

Uj tisztviselőket kapnak gyülekezeteink, vagy a régiékek lesznek újra megválasztva.

Legyen a gyülekezetnek bárminő osztálya vezetésünk alatt, határozzuk el már most, hogy azt fáradásunk és munkánk által előre visszük. A staféta miután elődjét érintette, fut és fut céljáig

ahol ő érinti meg társát. Hol akarod letenni munkádat 1927 végén, ahol átveszed most? Vigyük előre kedves testvéreim az evangélium művét gyülekezeteinkben. Először ott. Ez a munka reánk vár.

A legszebb munka az önzetlen

szolgálat!

A hőtáblázat.

Egy kórházi látogatásom alkalmával csodálkozva néztem, az ágyak lábától felnyuló táblára erősített vonalozott papíron a fel- és lefutó — villám-lásszerű — vonalakat. Ez volt a beteg «láztáblája». Mentől válságosabb volt az állapota, annál nagyobb volt a vonalak kilengése le- és felfelé. Ha a láz magas volt a vonal fent futott; ha gyógyult a beteg, a lázvonal egyenletesen haladt a 37-es szám mellett.

Nem nagyszerű dolog ugyanígy mérni a gyülekezetet? Nem-e volna ügyes dolog egy «misszió láztábla» elé állani és leolvasni a gyülekezet szívének melegségét? Nálunk is előfordulnak válságok, amelyek azonban nem magas lázban, hanem a rendes hőfokon aluli hőmérsékletben nyilvánulnak meg. Nálunk nincs baj testvérek, ha a láz 100 fokosan tombol; nincs baj, akkor «egészséges» a gyülekezet!

Nos mi kiküldjük ezeket a «hőtáblázatokat», mint hűsleges lázmérőket. Bár lobogna minden gyülekezetben a mennyei küldetés tudatának tüze oly hevesen, hogy táblázataink kis és nagy csoportokban, az egész Unióban 100% t mutassanak.

Szerezzétek be mindenhol, tüzzétek a gyülekezet falára és vezessétek hónapról-hónapra hűsögesen. Ez is emlékeztetni fog minket arra, hogy miért hívott el az Ur bennünket és szervezett ily külön néppé.

Megrendelhető e hőtábla az egyesületek irodáiban; ára hatvan fillér. *Sohlmann K.*

Feladatunkat be kell töltenünk.

Jézus azért jött a földre, hogy szeretett Atyjának akaratát cselekedje. Néki ismernie kellett ezen akaratot, mielőtt cselekedhette, különben könnyen tétovázva, bizonytalanul végezte volna feladatát. Ha valaki ismerte feladatát, mely rája várt, úgy Jézus volt az;

ezért volt sikere, ezért nem csüggedt akkor sem, ha ügye rosszul állott.

Ismerni feladatunkat, tudni mint végezhethetjük azt, képezi a gyülekezet belmisszió és más tisztviselőinek is első szükségét. Hogy belmisszió tisztviselőink jobb és eredményesebb munkát végezhesenek, osztályunk kiadta „*A gyülekezet mint misszió-szervezet*” című kis füzetkét.

Szerezzétek ezt be és tanulmányozzátok át, mert tartalmazza mindazokat a fontos utasításokat és szabályokat, amelyek egész közösségünket a belmisszió munkaterén valamilyen a missziószervezet felépítésében vezetik.

A füzet ára 40 fillér, megrendelhető a Kiadóhivatalnál.

A Magyar Unió belmisszió osztálya.

Kerületi konferenciáink a keleti területen.

Istennek népe minden időben örömmel várta és készült azon alkalmakra, midőn nagyobb számmal összejöhettek az Urnak imádására és lelküknek építésére. Zsolt. 122, 1. Így volt ez régen Izraelben a nagy ünnepek alkalmával; így van ez nálunk is a konferenciák alkalmával. Ilyenkor letesszük egy néhány napra a földi gondokat, hogy teljesen Istennek dolgoival és az Ő országa ügyeivel foglalkozhassunk.

Keleti területünk, három kerületre oszlik. Két kerületünk megtarthatta szokásos évi összejövetelét: a közép kerület Sarkadon f. évi október hó 8—10-ig; a déli kerület pedig Battonyán okt. 15—17-ig. A miskolci konferenciát sajnos nem tarthattuk meg.

A kedves sarkadi testvérek a már tavaly is tapasztalt szívéllyességgel és szeretettel fogadták elég nagyszámú vendégeiket. Pedig megnehezítette helyzetüket az, hogy épen azon a pénteken volt Sarkadon országos vásár és még az őszi munkálatokat is nagyban kellett végezniök. Azonban Isten gyermekei neme-ak szájjal hanem a valóságban is szeretik az Istent mindenek fölött és testvéreiket mint saját magukat. Ez a körülmény biztosította a konferencia zavartalan lefolyását és áldásos kimenetelét.

Külföldi prédikátor vendégünk ez alkalommal

nem volt, de megjelentek a Magyar Unió részéről Minck, Stein, Wicklein, Sohlmann és Albrecht atyafiak, valamint Greiner testvérnő, akiknek sok fontos és áldásos mondani valójuk volt. Minden

Ur majd ama napon mondja: «Nem ismerlek téged!» Más volt a helyzet ezen a téren Battonyán! Ott nemcsak szombat, hanem mind a három napon a testvériség szép számmal volt jelen. A déli kerület egy új

A soproni kerületi konferencia résztvevői. Minck atyafi előtt Schubert H. F. atyafi.

tárgyat jóformán csak futólag lehetett érinteni, ami bizonyítja, hogy milyen nagy munkával bízta meg az Ur az ő népét az utolsó napokban.

Különösen áldásos volt a szombatnap, az Urnak szentnapja! Körülbelül 200 testvérünk vett részt a szombatiskolán és az adakozás meghaladta az 1 millió koronát. Felejthetetlen lesz mindnyájunk számára a kedves Minck atyafinak délelőtti prédikációja, amelyben az ima meghallgatásokról és meg nem hallgatásokról szólt hozzánk mély értelemmel és tapasztalattal. A délutáni tapasztalati óra alkalmával is sok okunk volt az Urat dícsérni a csodálatos vezetésért és az elvett áldásokért. Este pedig igen nagyszámú hallgatóság előtt lefolyt egy kedves ifjúsági ünnepély, melynek változatos műsora kellemesen lekötötte a jelenlévők figyelmét, a k. Sohlmann atyafi tanítása pedig mindenkinek szívéhez szólt.

Igen sajnáltuk azt, hogy a kedves testvéreknek egy nagy része nem tudta lehetővé tenni, hogy pénteken és vasárnap is jelen tudott volna lenni az összes órákon, úgy mint szombat. Ha Krisztus Urunk, a mi nagy Királyunk bennünket együtt akar látni, akkor nem lehet senkinek sem mentsége, aki hiányzik. Ez könnyen oda vezethet, hogy az

sem felejtkeztünk még el, még a mostani káros és nehéz időkben sem.

Tárgysorozatunk Battonyán is ugyanaz volt mint Sarkadon. Az Unió itt is jelen volt előljárója és titkárai, valamint Stein atyafi a kiadó vezetője fel-tárták előttünk az Isten művének különböző ágait, hogy a jobb megismerés által értelmesebben és helyesebben tudjuk építeni Istennek országát.

A szent szombatot itt is a sarkadi konferencia mintájára igen áldásosan töltöttük el. Az elhangzott tanításokból és tapasztalatokból kiérzett Istennek Lelke és jelenléte. Krisztus Urunk

kerület, mely szeptemberben lett megszervezve. Itt is ugyanaz a kedves vendégszeretet vett körül bennünket, mint Sarkadon. Pál apostol írja: «Az atyafiúi szeretet maradjon meg. A vendégszeretetről el ne felejtkezzetek, mert ezáltal né-melyek tudtokon kívül, angyalokat vendégeltetek meg.» Zsid. 13, 1. 2. Mi a konferenciánkon szerzett tapasztalataink alapján mondhatjuk, hogy az atyafiúi szeretet is megvan közöttünk és a vendégszeretetről

A battonyai kerületi konferencián résztvevők.

az ő ígérete szerint közöttünk volt és a három nap úgy elrepült, mintha nem is lett volna. A bucsúzásnál mindnyájan tudatában voltunk a konferencia nagy jelentőségének és hálásak voltunk az Urnak az Ő nagy áldásaiért, melyekre oly nagy szükségünk volt. Új erővel és elhatározással tért haza ki-ki, hogy életének hátralevő idejét és a világ számára adatott rövid kegyelemidőt Isten akarata szerint fogja felhasználni.

Szemünk pedig előre irányul a cél felé és várjuk azon nagy konferenciát, midőn hitünk látássá lesz és Krisztussal ott lehetünk a kristálytenger-nél az örök valóságban.

Zeiner A.

A budapesti kerületi konferenciáról. Minck atyafitól balra Conradi és Gugel atyafiak.

Kerületi konferenciák a középmagyar egyesületben.

Soha nem tapasztalt érdeklődéssel és örömmel gyűltek össze testvéreink ez évi kerületi konferenciánkon.

Egyesületünk két nagy kerületből áll. A déli kerületünk székhelye Kecskemét, hol f. év október 22—24-ig terjedő időre volt konferenciánk tervezve.

Nagy örömmel gyűltünk össze, s okt. 22-én pénteken este alulirott kezdte megkonferenciánkat, szép számú hallgatóság jelenlétében. Másnap szombaton egész nap gazdag áldásokban volt részünk, csupán a hatóság részéről ért

egy kis kellemetlenség, mivel a vasárnapi összejöveteleinket nem engedélyezte.

Vendégeink voltak az Unió részéről Minck A. testvérünk, a magyarországi Unió igazgatója,

Sohlmann K. testvérünk a magyar Unió belmisszió, szombatiskola és ifjúsági titkára és Greiner S. testvérnő az Unió pénztárnoka.

Miután egy napot konferenciánkból vesztettünk, így sajnos csak futólag érinthettük a fontosabb dolgokat.

Szombat délelőtt Minck atyafi szólott hozzánk. Valamennyien éreztük az Ur Szentlelkének jelenlétét és munkáját sziveinkben. Dicsőség és hála érte az Urnak.

Budapesten 29—31-ig tartott kerületi konferenciánk, melyen a kerületből szép számmal jött testvérek örömmel vettek részt. Vendégeink voltak Conradi atyafi és Gugel atyafi. Conradi atyafi jó erőben és egészségben jött hozzánk, melyért különösen hálásak lehetünk az Urnak, hogy egy ilyen tapasztalt s a munkában kiérdemült, megőszült testvérünk szájából hallhattuk az Ur Igéjét.

Gugel atyafi először volt közöttünk. Ő a közép-német Unió előjárója. Saját kijelentése szerint, nagyon jól érezte magát itt Magyarországon s a magyar testvérek szeretetére mindenkor szívesen fog gondolni. Bucsúzáskor a meghatottság jelei voltak láthatók rajta. Nehezen tudott elbucsuzni, szeretett volna még tovább is együtt maradni velünk.

észílt testvérek és barátok.

Konferenciánknak áldásos szombatban volt része. Gugel atyafi az ő közvetlen modorával, lelkének gazdag tárházából oly bőségesen táplált bennünket, hogy érte valamennyien hálát adtunk az Urnak, ki az ilyen nehéz napokban is gondoskodik népéről.

Egyetlen szomorúságunk az volt, hogy Conradi testvérünknek vasárnap délben el kellett mennie el nem halasztható munkája miatt.

Konferenciánkról megújult hittel, Isten iránt hálával bizalommal eltelve oszlottunk szét, hogy folytassuk ott munkánkat ahol elhagytuk: «Mert még egy kevés idő s aminek el kell jönni az nem fog késni s ha késik is biztosan eljő.» Azért bizzunk üzenetünk Isteni erejében s fel a munkára, mert most van az aratás ideje.

Lelki szemünkkel látjuk a nagy célt, s szívünk vágyakozással telik meg s szinte együtt mondjuk Dáviddal a 126 Zsolt. verseivel: «. . . Akkor megtelt szánk nevetéssel, nyelvünk vigadozással. . .

Isten segítse Jézus kegyelme által elérni a célt, hogy valamennyien együtt énekelhessük a Sion hegyén Mózesnek és Báránynak énekét.

Maradok, reátok Isten gazdag áldását és kegyelmét kívánva, az Ur szent művét és magamat buzgó imátozókba ajánlva atyátokfia és munkatársatok az Ur Jézusban.

Michnay László

Kerületi konferenciák a nyugatmagyar misszióterületen.

Mióta nyugat, az Unió két másik területével egy sorban menetel, azóta élvezi a köteleességek mellett, a szervezett területek előjogait is. Ezen előjogok egyikét képezik a kerületi konferenciák is, melyeket nov. 12–21 közötti időben Győrben, Sopronban, Kapolyban, Kaposváron és Nagykanizsán tartottunk. Voigt atyafin kívül jelen voltak még az Unió részéről, Sohlmann, Albrecht atyafiak és e sorok írója, a Divízió részéről Schuberth H. F. atyafi és némely helyen a Kiadóhivatal vezetője Stein H. atyafi is. Az Ur mindenütt megáldotta gyermekeit.

Győrben

kb. 45—50 testvér és barátkozó jött össze. Pénteken nov. 12. este Schuberth atyafi által megtartott

nyilvános előadás jó látogatottságnak örvendett. A kedves testvérek és barátkozók hálásak voltak az előadások és bibliaórákban kapott buzdításokért. Áldásos szombati együttlét után, szombat zártával tovább utaztunk

Sopronba.

Itt a soproni testvéreken és barátkozókön kívül a brennbergi és szombathelyi testvérekből állott, a figyelmes és hálás hallgatóság. Itt is kb. 50. konferenciai látogató volt jelen. A vasárnap délután és este megtartott előadásokat számos idegen látogató is hallgatta.

Kapoly

következett a harmadik konferenciai hely gyanánt. E helyütt különösképen nagy volt a testvérek öröme, mert ez volt az első eset, hogy helységükben konferenciát tartottunk. A kicsiny terem ünnepélyes virágdíszben volt. Egyes konferenciai látogatóknak 6 órai gyalogutat kellett megtenniök. Egy öreg vak testvérnőnk, akit állandóan vezetni kell, több mint egy órai utat tett meg, hogy az összejöveteleken jelen lehessen. Az összegyűlt 35 testvér hálás volt az élet igéjéért, melyeket a jelenlevő munkások szájából hallhattak. November 20. szombatja

Kaposvár

számára volt kiszemelve. Schubert atyafi nyitotta meg az összejövetelt pénteken este egy jól látogatott előadás által. Lázár testvérnő és a kaposvári tagok által feldíszített összejövetelel helyiség igen kellemes benyomást gyakorolt. Az összegyülekezett 40–50 testvér és barátkozó számára igen gyorsan elrepültek a szombati órák. Még szombaton este búcsúznunk kellett a k. testvérektől, hogy elutazhassunk utolsó konferenciai helyünkre,

Nagykanizsára.

Itt is ugyanazon kép tárult elbénk, mint a többi gyülekezetben. Vasárnap délelőtt számos konferenciai látogató jelent meg a barátságos gyülekezeti helyiségben. A barátkozókkal együtt 30—40 között ingadozott a megjelentek száma. Az esti előadás volt a legjobban látogatva. Az Ur itt is megáldott bennünket.

Visszatekintve ezen összejövetelekre, Isten iránti érzelmeinknek és hálánknak legjobban a zoltáríró szavaival adhatunk kifejezést. Zsolt. 126, 3. «Hatalmasan cselekedett velünk az Ur, azért örvendezünk.»

Áldja meg az Ur továbbra is a nyugatmagyarországi munkásokat és gyülekezeteket. *Muck A.*

Külmisszió.

Az Izlám-veszedelem.

Az Izlám előretörése egyike azon legrettenetesebb problémáknak, melyekkel ma a misszionáriusnak szembe kell szállania. Különösen igaz ez Afrikában. Évenként nagyszámú fiatalember hagyja el a cairói mohamedán egyetemet, hogy Afrika déli és nyugati tartományaiiban mint misszionáriusok működjenek. Minden mohamedán kereskedő egyúttal misszionárius is és kötelességének tartja, hogy híveket szerezzen Mohamednek. Felkeresik a legelszigeteltbb helyeket s sokhelyütt versenyeznek a misszionáriusokkal, hogy ki juthat be először a különböző falvakba.

Nemcsak hogy több misszionáriust kell kiküldeniünk e sötét földrészre, hogy gátat vessünk az Izlám terjeszkedésének, hanem több bennszülött tanítót is kell kiképeznünk és elhelyezni a veszélyeztetett pontokon. Ki kell képeznünk a bennszülötteket az evangélium elveiben, hogy előkészülve megállhassanak az északiól jövő áradat ellen, mely végigseper ezen a földrészen.

Röviddel ezelőtt Overs püspök a «Liberian Churchman» című folyóiratban a libériai helyzetet illetőleg a következőket írja:

«A keresztény iskola az Izlám hódításának legnagyobb akadály. Engedjétek, hogy Libéria összes törzseinek gyermekei számára megközelíthető helyen egyházi iskolát létesítsek, akkor biztos vagyok afelől, hogy Libéria sohase lesz mohamedán állammá. Afrika törzsei nem hívják maguk közé az Izlámot. Ők mindinkább kíváncznak a keresztény egyház kötelékébe. Ez az egyháznak kínálgzó legjobb alkalom. Ezen a területen elsőnek lenni keresztény tanításainkkal a legbiztosabb módja, hogy gátat vessünk az Izlám hódításainak.»

A keresztény egyház afrikai jövőjéről írva, Lagos püspöke a «Kelet és Nyugat» legutóbbi számában kimutatja a mohamedán veszedelmet Nigériában és a partmenti államokban.

«A szudáni mohamedánok északon vallásukat immár nem karddal terjesztik, hanem — hasonlóan a keresztényekhez — az országba vezető szabad utat felhasználva, azt körülutazzák és kereskedés ürügye alatt vallásukat propagálják. Miután nem követelik az életszokások megváltoztatását,

csak a bálványimádás elhagyását, — melyre a hajlandóság amúgy is feunforog — könnyen szereznek híveket. Gyakran verseny fejlődik ki az Izlám és a kereszténység között, hogy melyik tud előbb befolyásra szert tenni a faluban s természetesen aki előbb bejut, azé a legjobb alkalom. Az Izlám mindenesetre magasabban áll, mint a pogányság s nem kifogásolnánk azt, hogy a nép elfogadja az Izlámot, ha ezáltal egy fokkal közelebb juthatna a kereszténységhez; azonban a tapasztalat az ellenkezőjét bizonyítja. Nem tudunk beleegyezni abba, hogy a pogány sötétséget az Izlám hitvallás holdvilága váltsa fel s ezáltal az Igazság Napjának teljes világosságát kizárja.»

A mohamedán misszionárius mai politikája a békés behatolás: nem fegyverrel terjesztik hitüket, megváltoztatták taktikájukat. Dr. Zwemer «Ázsia és Afrika el nem foglalt misszióterületei» című könyvében a következőket írja:

«Régebben a mohamedán győzők nyomába lépett az Izlám. Később a rabszolgatömegek lettek a mozlim-propaganda fő területei. Ma ez a mozgalom általánosabb, kiterjedtebb, ravaszabb, mellőz pompát vagy reklámot, de erős és biztos, mint a növekvő dagály. Észak-Nigéria kereskedői, ahová csak eljutnak árucikkeikkel, magukkal viszik a Koránt és az Izlám katekizmust. Amint egy kis boltot nyithatnak valamely pogány tartomány félreeső utcájában, azonnal odaépítik templomukat, a mosét (mecsetet). Még tanulatlan tagjaik is bizonyos értelemben prédikátorok. Zsibárosok és tevehajcsárok büszkék prófétájukra és könyvére. Ha nem is tudják olvasni, legalább esókolgatják azt s mint amulettet magukkal hordozzák mindenfelé. Társadalmuk minden osztálya propagandát fejt ki.»

Az egyháznak a hazai területeken nagyobb erőfeszítéseket kell tennie, mert különben Afrika bennszülöttei közül az Izlám sok hívet fog toborzani. Már több helyen nyertek is híveket. Dr. Littmannak néhány év előtt az «Izlám»-ról írt cikkében a következő megjegyzéseket olvashatjuk:

«Abessiniában egész törzsek, melyek azelőtt keresztények voltak s névlegesen ma is azok, az elmúlt 20 év alatt mohamedánokká lettek. A helyzet nagyon nyugtalanító.»

Itt a legfőbb ideje, hogy hozzáálljunk e komoly probléma megoldásához. A kereszténységet a mohamedánizmus követte Afrikában s mégis ma Afrika népeségének majdnem fele mohamedán.

Afrika északi részében, ahol évszázadokkal ezelőtt a kereszténység virágzott, ma az Izlám uralkodik. Isten gyümölcsöző kertje átváltozott Allah sivatagává. Ily módon virágzó gyülekezetek, melyek Cyprián, Tertullian és Augustián prédikációit hallgatták, teljesen eltöröltettek. Az izlám mosé az ő félholdjaival elfoglalta a Krisztus egyházainak keresztel jelzett templomait. Lagostól Kairóig, Dakartól Jibontig, valamint Mombasa és Kongó folyók napjában ötször Mohamed nevében hívják imára a népeket.

Az elmúlt tíz év alatt a félhold ott is megjelent, ahol azelőtt sohasem ismerték és oly helyeken, ahol évekig misszionáriusok dolgoztak, Mohamed nyer híveket. A hamis próféta még oly helyeken is szerez híveket, ahol Livingstone és más miszionáriusok prédikáltak, életüket áldozták.

Azon miszionárius, aki ezen területeken dolgozik, nehéz feladattal küzdök s szüksége van bátorításra, részvételre és imára az anyaország hívei részéről, mert ezt a nehéz szolgálatot mégis el kell végezni. Mivel a föld történelmének utolsó napjaiban élünk, szeretnők látni, hogy mindenfelől lehulljanak az előttünk tornyosuló akadályok. Már láthatók is ennek jelei, azonban a helyzet ma Afrikában nézetünk szerint többet kíván, mint közönséges imát; szüntelenül kell kiáltanunk Istenhez s ki kell imádkoznunk a győzelmet.

Itt van előttünk a nagy probléma, de mennyei nagy Vezérünk kezében tartja a megoldást. Minden törekvésünkben egyesüljünk Vele, hogy megnyerhessük ezt a népet a babona és bűn sötétségének rettenetes rabságából.

Read W. E.
külmiszió-titkár.

Isten védő gondviselése a veszedelem idejében.

Nemrégén a Mauritius szigetesoport felett egy rettenetes ciklon separt végig. Az Indiai Óceánt a természetnek ezen borzasztó erői gyakran érintik és a Mauritius sziget, mely Madagaszkár szigettől mintegy 500 mérföld távolságban fekszik, történelmének folyamata alatt gyakran szenvedett a ciklon által rettenetes csapásokat. Mult év decemberében szintén egy ilyen ciklon separt végig ezen kis korallsziget egyrészén. Több fafű teljesen tönkrement, s

számos város szenvedett nagy károkat. Idősb Colthurst atyafi az egyik ottani prédikátor kimerítően jelentette hibeinknek ezen alkalomból tett tapasztalatait, s érdekes szabadulásaikat. Levelének egyes részeit alant közöljük:

«Szerencsére a ciklon központja nemfelettünk rohant el, hanem tőlünk kb. 50 mérföldnyire keletre. Tlac nevezetű falú teljesen megsemmisült, minden háza bedőlt. Mindez igen gyorsan történt. Testvéreink egyike csodálatosan menekült meg. Az előző napon, felesége és gyermekei a sziget egy másik részébe távoztak, hogy ott barátaikat meglátogassák, úgy, hogy ő egyedül maradt otthon. Éjjel, amint pihenőre tért, a vihar teljes erejével dühöngeni kezdett. A vihar egyik rohama a ház tetejét leszakította s azt messzire elsodorta. Azután jött egy másik roham úgy, hogy a ház négy fala leomlott. De dacára annak, hogy a szél egyirányban fújt a négy fal kifelé omlott össze. Testvérünk nem tudván mit tegyen az ágy alá bujt. Azután jött még egy roham, mely házának fapadlóját az ágygal együtt vagy 50 méternyire elsöpörte. Testvérünk azonban teljesen sértetlen maradt, s hálás Isten csodás gonviseléséért mely megővta életét ezen a rettenetes megpróbáltatás közepette.»

«Másmutt, ahol csupán egyetlen testvérünk él, az összes házak kárt szenvedtek. Legtöbb lakhely a földig leomlott, de az a ház, melyben testvérünk lakik az egyetlen épület a városban, mely sértetlen maradt. Irt nekem egy levelet, melyben elmondja ama rettenetes éjszaka történetét, s hogy az emberek az utcákon futkosva imádkoztak Istenhez szabadulásért.»

«Egy további helyen, egy nagy telepen él egy hívő családunk. Egyik telep oldalán áll az iskola; innen nem messze van a tanító lakóháza, aki pogány, és éppen a ciklont megelőző napon vásárolt egy bibliát egyik vak könyvárusunktól. A telepen fák vannak, melyek közel esnek a lakóházakhoz. Miután a ciklon végigsepart, az összes fákat tövestől kiszaggatta. Darabokra törve hullottak a házakra és azok tetejére, ahol hibeink laknak. A tanító háza földig omlott, de ő maga, miután azt kiürítette és testvéreinkhez csatlakozott, megmenekült. Szabadulását a Biblia Istenének tulajdonítja s az üzenet mély nyomokat hagy lelkéken. A mi házunkat Isten megvédte, úgyszintén testvéreinket is.»

Ezen és még más említésre méltó tapasztalatok mely benyomást tettek a sziget népességére. Sokan fordulnak hozzánk, s keresik a világosságot. Igaz

az, hogy akkor tanul a nép igazságot, ha Isten csapásai elárasztják az országot.

Bár mindenütt veszély fenyeget s bár körülvesznek megpróbáltatások bennünket s bár dühöng a vihar és a hullámok zajlanak, mégis bírjuk azon ígéretet, hogy «az Urnak angyala táborát jár az Őt félők körül és megszabadítja őket.»

Emlékezzetek meg a Mauritiuson végzett munkáról és imádkozzatok, hogy ezen tapasztalatok eredményeként még sokan eljuthassanak az Igazság és Jézus ismeretére.

Read W. E.
külmiszió titkár.

Hírek a nagyvilágból.

Repülőjárat Afrika bensejében. Belga Kongó fővárosát Kusasáttot a bennsófrikai Katanagával több mint 2000 km. hosszú repülőjárat köti össze. A mocsarak közepette 25 leszálló állomást építettek, hogy a közlekedés biztonságát és pontos lebonyolítását elősegítsék. Az új repülővonal fő kereskedelmi cikke a gyémánt, arany és elefántesont, amelyeket nem egész egy nap alatt lehet az ország belsejéből a partvidékre szállítani, míg azelőtt ez több mint egy heti időt vett igénybe.

Isten napról napra a legszomorúbb tapasztalatokat szerzi, az embereknek adott jótéteményeivel, mégse riad vissza azoknak *naponkénti* megisméltelésétől. *Nagy számokat hasonlatok által lehet szemléltetni.* A pénz elértéktelenedése nálunk is elvette az emberek tiszteletét a milliók és milliárdok iránt. Hasonlítsuk össze a számokat az idővel. Az óra másodpercmutatója egy perc alatt 60, egy óra alatt 3600, egy nap alatt 86,400, egy év alatt 31.536,000 másodpercet mutat. Egy millió másodperc tehát 11 nap, 13 óra, 46 perc és 40 másodperc. Egy milliárd másodperc már közel 32 esztendő. Az egyiptomiak legrégebbi és legnagyobb építészeti műve, a Cheops piramis valószínűleg Kr. e. 2160-ban lett befejezve, tehát jelenleg kb. 130 milliárd másodpercre tekinthet vissza. Egy billió másodperc pedig már sokszorosra az emberiség egész történelmi létezésének, mert 31,719 évet tesz ki.

Káromlás és esküvés ellen. Hollandiában jelenleg harcot indítottak a káromkodás és esküvés rossz szokása ellen. A határszéli állomásokon mindenütt találhatók ily irányú figyelmeztető feliratok. A rotterdami állomáson pl. a következő figyel-

meztetés olvasható: «Ha hisztek egy mindenható létezésében, akkor tiszteljétek is őt és ne vegyétek nevét hiába ajkaitokra. Ha pedig nem hisztek benne, akkor felesleges nevét kimondanotok; ezáltal csak megbántjátok felebarátotokat és nevetségessé tesztétek *Önmagatokat.*»

A Sátán teljessége jelent meg. Balthazár Dezső református püspök egyik legutóbbi beszédében többek között a következőket mondta: «Az ő (Jézusé szerk.) igazsága e az, amelynek nevében tapsok és éljenezések között tapodhatják végig a tizparancsolatot? . . . Ha Jézusban a kereszténység teljessége jelent meg testi képben, akkor a *mai kereszténység* életében a Sátán teljessége jelent meg lelki képben.» Ezen szavakhoz nem szükséges kommentár.

Hírek a misszióterületekről. Igen örvedetes látni azt, hogy mindég újabb misszionáriusokat küldhetünk ki a külmiszióterületekre. Így a munka megkezdésére Uganda és Libéria tartományokba is lettek misszionáriusok kirendelve. Egyesek közülök olyanok, akik azoknak a pótlására mennek ki, akik elhaltak, vagy pedig egészségi állapotuk oly súlyos, hogy nem képesek visszautazni.

Ezidőig ebben az évben a következő biblíamunkások mentek ki a misszióterületekre: egy család Németországból Görögországba, egy család Norvégiából Sierra Leoneba, egy család Dániából a Ferri szigetekre, egy család Amerikából Abessziniába, egy család Svédországból Perzsiába. Midőn ezen sorokat írjuk, előreláthatólag még a következő testvérek lesznek utban munkaterületük felé: egy család Skóciából Keletafrikába, egy család Angliából Nigériába, két atyafi Németországból Egyiptomba, egy atyafi Angliából Nigériába, egy család Franciaországból Ruandába, két család Németországból Libériába, egy testvérnő Angliából kelet Afrikába. Tervebe lett véve továbbá egy misszionáriuscsalád elküldése Madagaskárba. Az alapítandó arábiai iskolába egy iskolavezető van kijelölve, Ugandába egy misszionáriuscsalád, 1 előljáró Sierra Leonéba, egy tanítónő Keletafrikába és egy biblíamunkásnő Görögországba. A terjeszkedő mű előtt úgy Afrikában, valamint a többi területeken új ajtók nyílnak meg és így férfiak és anyagi eszközök válnak szükségesé. A mű fejlődésével újabb kérések hangzanak és újabb evangélistákat kell kiküldeni, hogy az aratást elvégezzék. Ezeknek kell mint követeknek az életnek ígését azokhoz elvinni, akik a sötétségben és a halál árnyékában vannak.

Ifjúsági osztály.

E rovatert SOHLMANN KÁROLY felelős.

Fiatalok, vigyázzatok reám!

Én vagyok a legolesóbb a világon.
Én vagyok a boldogság titka.
Nélkülem az évek szenvedéssel fenyegetnek.
Nélkülem az aggkor gyöttelelem.
Felkínálom magam néked, ha nem is hívnál.
Ha elutasítasz, én várok. Holnap te jössz könyörögve, de én elfordulok, mert nem lehet — nem szabad mellőznöd engem.
Én tartom jövődet kezemben.
Azt csinálhatom belőled amit én akarok. Én vagyok az alkalmak ajtaja, — a vágyak országába vezető nyitott út.

Én vagyok a világon a legfontosabb tényező, aki nélkül minden dolog béna és eredménytelen.
Kérdezd ki vagyok, megmondom néked:

«Én vagyok a jó egészség.»

Az eredmény törvényei.

1. Dolgozz keményen, szorgalmas munka a legjobb tőkebefektetés, amelyet ember tehet.
2. Tanulj keményen, a tudás teszi az embert képessé ügyes és eredményteljes munkára.
3. Légy kezdeményező.
4. Szeresd munkádat; örömet fog szerezni majd ha mestere leszel.
5. Légy pontos; hanyag munka rossz eredményt szül.
6. Birj győzedelmes lélekkel. Így eredményteljesen küzdhetsz nehézségeiddel.
7. Ápold egyéniségedet. Ami a virágnak illatja, az az embernek egyénisége.
8. Segíts és támogass másokat. A nagy jellem próbája abban áll, hogy nyujtunk-e másoknak alkalmakat.
9. Légy emberszerető. Hacsak nem szereted őket, nem lehetsz másoknak a vezetője, vagy tanítója.
10. Mindenkor és mindenben tedd, ami erőtől telik. Az az ember, aki a tőle telhető legjobbat tette, az megtett mindent.

Tisztaság.

Az ártatlan tiszta öröm,
Eűn útjára nem siet,
De vétkes földi gyönyör
Beszenyeezi a szívet;
Ember légy hát éber, vigyázz,
A víg órát köveli gyász.

Hogy lehess a bűnöktől ment:
Szemérmertes, tiszta légy!
Még nézésed is legyen szent,
Trágárságot félre tégy.
A bűnökkel játszó elme
A léleknek veszedelme.

Sziveinket bemocskolja
A rút aljas kívánság,
Bár sok bűnös azt gondolja:
Nem vétek csak ne lássák,
Pedig tiszták nem lehetünk,
Ha kívül szép csak életünk.

Győzd meg hát rossz kívánságod,
Élj egyedül Istennek,
Ártatlanság legyen vágyad
S legfőbb java éltednek,
Mert ha ezt megfertőzteted,
Soha vissza nem nyerheted.

Kedves ifjúság!

Ifjúsági konferenciáink lesznek:

1927 január 28—30. Békés.

„ február 4—6. Miskolc
(esetleg Eger).

„ február 11—13. Budapest.

Jöjjetek el mindnyájan, a legközelebb eső helyre.

A Magyar Unió ifjúsági
osztálya.

A „REGGELI DICSÉRET“

mindennapra szóló szövegével ifjúságunknak és az idősebbeknek is barátja lett.

1927-ben műnyomásos szép köntössel, új szövegekkel és idézetekkel jelenik meg.

Mivel e könyvecske Isten Igéjébe vezet be; minthogy szép és hasznos és bárki részére alkalmas ajándékot képez, reméljük, hogy testvéreink és barátaink használni és terjeszteni fogják.

Ára 1 pengő (12.500 korona).

Megrendelhető a traktát-egyesület útján a Kiadóhivatalnál.

A Magyar Unió ifjúsági osztálya.

1. Akik még nem rendelték meg, vagy nem küldték be megrendelésüket a „REGGELI DICSÉRET“-re, azok sziveskedjenek azt legkésőbb 1927. évi január hó 5-ig a Kiadóhivatalnak beküldeni.

2. Miután a munka nagymérvű felhalmozódása folytán a „REGGELI DICSÉRET“-eket csak január hó 4-ike után tudja a Kiadóhivatal szélküldeni, hogy a tanulásban addig is semmi fennakadás ne álljon elő, alább közöljük a „REGGELI DICSÉRET“ január hó első hetének anyagát.

Isten Igéje.

Az Ige ereje.

Sz. 1 Zsid. 4, 12.

Az Ige ereje.

V. 2 Zsolt. 33, 6.

H. 3 2. Pét. 3, 5.

K. 4 1. Pét. 1, 24. 25.

Sz. 5 Luk. 4, 4.

Cs. 6 Ján. 15, 3.

P. 7 Ján. 17, 17.

Sz. 8 Ef. 6, 17.

Halálozás.

Zettel Franciska testvérnőnk, aki 1919 november 4-én vette fel a keresztséget, a soproni gyülekezet tagja, hosszú, türelemmel viselt szenvedés után meghalt 1926 október hó 11-én, 25 éves korában.

Betegsége ideje alatt gyakran tett bizonyosságot hitéről és a Megváltó iránt táplált szeretetéről, mint egyedüli reménységéről. D. atyafi egyik levelében a következőket írja erről: «Az utolsó pillanatig betegágya mellett állottam s a szomorú pillanatban öröm volt nézni, hogy miként erősödött az adventi üzenetben és Jézus Krisztusban való hite még a halál órájában is. Az Úr vele volt.» Anyjához és az igazság egy barátjához, kiknek megtérése nagyon a szívében feküdt, figyelmeztető szavakat intézett.

Reméljük, hogy ezen elhalálozott testvérnőnknek is része lesz az első feltámadásban s így viszont fogjuk őt láthatni. János 11, 25. 26.

Mivel a meghalt azonban nem lépett ki formailag a kath. egyházból, ezért a kath. pap is ellátta hivatalát a temetésnél.

Voigt Miksa

Szeptember 19-én temettük Liebhardt J. testvérnőnköt, német gyülekezetünk tagját, Gödön. A gyászbeszédet a halottasházban Wesselowszky atyafi, a sirnál pedig alulirott tartotta. Az a reménységünk, hogy a feltámadás hajnalán viszontlátjuk kedves testvérnőnköt.

Rupp A.

82 éves korában halt meg az Urban Vigh József atyánkfia, budai gyülekezetünk tagja. Ez évben lett megkeresztelve és az Urnak végtelen nagy kegyelme nyilvánult meg abban, hogy késő öregkorában fogadhatta el az Urat. A gyászbeszédet a halottasházban nagyszámú hallgatóság előtt Wesselowszky atyafi tartotta. Beszért többek között Nikodémusról, aki szintén idős korában tért meg.

A sirnál pedig alulirott beszért a feltámadásról, melynek reményében adtuk át kedves atyánkfiát az anyaföldnek.

Farkas testvérek édesapjukat gyászolják az elhunytban, akit szeretettel és önfeláldozással ápoltak mindvégig. Kiemelendő még, hogy a budapesti gyülekezetek tagjai közül is számosan résztvettek a temetésen.

Rupp A.

Evangeliumi Munkások!

Felkérünk benneteket, hogy a testvérek halál- esetéről szóló jelentéseket idejekorán juttassátok el a lap kiadóhivatalába.

A szerk.

Tudomásul.

Az Unió bizottsága által az «Evangeliumi Munkás» szerkesztésével Michnay L. atyafi helyett Streisinger B. atyafi lett megbízva.

Az evangeliumi munkások felkértek, hogy időszerű cikkeket bocsássanak Streisinger atyafi rendelkezésére. A lap fellendítését szolgáló esetleges tanácsokat a szerkesztőség mindenkor szívesen lát.

Az Unió bizottsága.

Szíves tudomására hozzuk a k. Testvéreknek, hogy az „Idők Jelei“ 4. száma elkészült igen szép kivitelben és tartalommal és megrendelhető a kiadóhivatalnál.

Gyermekeink

részére kitűnő nevelőeszköz a negyedévenként gyönyörű, kiállításban megjelenő

KÉPTEKÉRCSEK.

Mivel a gyermek jobban megérti azt, amit lát és hall, azért van szükség e segédeszközre.

Használhatják többgyermekes családok is.

Ára egy évre 32 pengő.

Megrendelhető a Kiadóhivatalnál.

Felkérő szerkesztő: STREISINGER BÉLA
Kiadja

H. N. ADVENTISTÁK MISSZIÓ-TÁRSULATA
MAGYARORSZÁGI UNIÓ

VALLÁSOS IRATOK, NYOMTATÁSOK, KIADÓHIVATALA, NYOMDÁJA, BUDAPEST.